

En el segle passat s'havien estès molt les formes *trasladar* 'transferir, transportar' i la cast. *traslado*. Alguns vacillaven, amb tendència a restituir les antigues i d'aspecte més genuí: el meu pare en cartes a la meva mare parlava de fer-se *trasladar* com a mestra, però en una de 24-xi-1902: «treballa pel teu *trasllat* o permuta», forma que es veu corregida de lletra seva afegint-hi una *l*, on de primer havia escrit *trasl*:- recordo en efecte que la forma amb *-ll-* en el verb no es va estendre en l'ús barceloní fins als anys 1925-30.

Advocats, jutges, notaris i procuradors anomenaven, però, sense vacillar, un *trasllat*, el dossier, o lligall de còpies i documents del plet o procés que interessava cada client, cada causa etc. En un Decret jurídic de la Generalitat, de 1933, es lleigeix: «qualsevulga de les parts podrà sollicitar que, a costa seva, es faci la traducció de tot document, i aquesta traducció s'afegirà a continuació del text original en els autos», original del Conseller, que uns correctors d'oficina rectificaren en *antes*: remei tan dolent o pitjor que el mal, car allò almenys era una forma acastellanada però en ús, i això és un castellanisme vergonyant i per tant vergonyós. En bona part dels casos es podria substituir per el *trasllat*, en d'altres no satisfà prou (veg. suggeriments sobre això en *LleuresC*, 25-27).

CPT.: *Transistor* [c. 1955] < angl. id., on és abreujament de *transfer-resistor*, pròpiament 'resistidor del traspàs o transferència'.

¹ És falsa la cita del *Tirant en AlcM* (diu en presència i no és *preferència*, § 27, Ag. I, 83.13). — ² «Regant fer que la terra sia *fèrtil*», *OPou* (*TbPu.*, 43). Ja n'hi hagué abans un assaig d'adaptació: «no's podien pensar que per res la terra del senyor rei fos tan *fèrtil*ol ne ab tanta d'abundància», Muntaner (§ 22, Casac. I, 56.14). — ³ Variant *sofirença*: «una altre virtut, qui és apelade *sofirensa*» (*soffrance* orig. fr.), *Reixac, Questa*, 91.23.

LLISTA CORRELATIVA DE DERIVATS I COMPOSTOS: *proferir* (cf. infra), *perferir*, *prefert*, *preferent*, *preferència*, *preferible*, *preferiment*, *preferta*, *prelació*, *preladia*, *prelat*, *peralat*, *prelada*, *preladesa*, *prelatura*, *preladura*, *prelacia*, *prelatici*, *prelatiu*, *fèrtil*, *fertilitat*, *fertilitzar*, *fertilització*, *fertilitzador*, *fertilitzant*, *feraç*, *feracitat*, *fèretre*, *ablació*, *ablatiu*, *oferent*, *antelació*, *circumferir*, *circumferència*, *circumferencial*, *semicircumferència*, *conferir*, *conferència*, *conferenciar*, *conferenciant*, *conferenciejar*, *conferent*, *collació*, *conleció*, *collació*, *conllecció*, *condecó*, *collador*, *collatiu*, *collar*, *collacionar*, *deferir*, *deferent*, *deferència*, *deferiment*, *delació*, *delat*, *adelat*, *delatar*, *delator*, *delador*, *delatura*, *diferir*, *diferent*, *diferentment*, *diferència*, *diferenciar*, *diferenciat*, *diferenciant*, *diferenciació*, *diferenciable*, *diferenciejar*, *diferencial*, *càlcul diferencial*, *diferible*, *indiferent*, *indiferència*, *indiferentisme*, *indiferentista*, *dilació*, *dilatori*, *dilatòria*, *dilatiu*, *dilatar*, *elat*, *elació*, *oferent*, *enferir*, *enferidura*, *inferir*, *inferència*, *inferent*, *illació*, *illatiu*, *eufòria*, *eufòric*, *interferència*, *interferir*, *metàfora*, *metrafa*, *metafra*, *mettàfera*, *matàfara*, *mantàfula*, *metafòric*, *metaforista*, *me-*

taforitzar, *oferir*, *ofert*, *oferta* f., *suferta*, *ofrena*, *ofrenar*, *ofrener*, *oferena*, *alfarena*, *farena*, *auferena*, *oferina*, *ofertina*, *oferçó*, *enforçó*, *ouferir*, *auferir*, *onferita*, *onferena*, *ouferita*, *ouferena*, *oferent*, *oferidor*, *oferiment*, *oferter*, *oferitor*, *oferitori*, *ofertura*, *oblació*, *oblat*, *oblata*, *oblada*, *oblea*, *herba de l'oblea*, *oblia*, *oblatiu*, *parafernall*, *preferral*, *antiferral*, *periferia*, *periferic*, *proferir*, *porferir*, *perferir*, *preferir* 'proferir', *perfert*, *profert*, *proferta* (cf. infra), *preferta* 'proferta' (cf. infra), *prefert*, *proferta*, *perferta*, *preferta*, *peroferta*, *proferiment*, *proferidor*, *proferia*, *porfetea*, *prolació*, *prolat*, *referir*, *referit* adj. i subst., *referiment*, *referidor*, *referent*, *referència*, *referidura*, *referta*, *referend*, *referendum*, *referendar*, *referendar*, *referenciació*, *ref(e)rendari*, *referendata*, *relació*, *relatiu*, *tenir relacions*, *relacionar*, *relacionable*, *relat*, *relatar*, *relat* 'narració', *relatació*, *relatador*, *relatament*, *relatant*, *relator*, *relador*, *relatoria*, *relativitat*, *relativisme*, *relativista*, *correlació*, *correlatiu*, *sofrir*, *soferir*, *sofiren-se'n*, *soferria* (Déus), *no ~*, *sofert*, *soferiar*, *sofrença*, *sofrent*, *soferient*, *sofrible*, *insofrible*, *sofridor*, *sofriment*, *soferiment*, *sofirable*, *superlatiu*, *superlativament*, *transferir*, *transferiment*, *transferència*, *transferible*, *intransferible*, *transferidor*, *translació*, *translati*, *translatiu*, *translator*, *translatar*, *traslladar*, *tralladar*, *traslladar* subst., *trasllat*, *trallat*, *trellat*, *trasladar*, *transistor*, *fèrtil*ol [n. 2], *sofirença* [n. 3]

Prefet, *prefigiment*, *prefigir*, V. *afegir* *Prefiguració*, V. *figura* *Prefix*, *prefixació*, *prefixar*, *prefixió*, V. *fix* *Prefloració*, V. *flor* *Prefoliació*, V. *full* *Preformació*, **preformativa* (terme de gramàtica semítica), V. *forma*

³⁵ PREGAR, 'demanar per obtenir alg. c.', del llatí *PRĒCĀRI* id. □ 1.^a doc.: orígens.

No són justes les definicions que donen d'aquest verb els nostres diccs.: en el *prec* hi sol haver zel, i eventualment hi pot haver humilitat i fins fervor (*AlcM*), però no és menys freqüent que no n'hi hagi sinó una més o menys lleu instància. Ja en llatí es tractava sovint de pregària o *prec* religiós, i certament amb aquest caràcter apareix sovint des dels orígens literaris: «tan fort lo *pregave* e li clamave mercé», «*preg<u>em* Nostre S., ab bona fe ab bones obres, per zo que Él nos do alumenament», «enaxí com aquesta femna *pregava* per sa fila, tot exament Scta. Eglésia no cese de *pregar* per son poble ---», *Hom.*, 3v21, 4r21, 8r4. «Un capellan que *prec* Déu per mi» ribag., 1237 (*BABL VII*, 178); «*preg<u>é*-li que me'n dés delme», «*preg<u>é* a 'N G. de Peralavà que ---», «*preg* jo a Déu que Él lo-n lais penedir», doc. de 1242 de la Conca de Tremp; «Na Barcelona *pregà*l que no-n fos dexalada» ('descoberta, delatada'), doc. de l'Alt Cardener, de 1250, que també l'usa per a les pregàries divines: «can *pregaven* Déu»; «com hom pot *pregar* son bon sen<y>or», V. de Cardós, 1257-69; *PPujol, DocVgUrg.*, 8.4, 8.24, 8.45, 15.9, 16.3, 23.5.

Estudiant l'ús gramatical constatem que antigament la construcció transitiva amb persona en complement